

TEMPORADA 2015-2016

TONI JODAR / BDDANSA_EXPLICA DANSA UNA CONFERÈNCIA BALLADA

© Pau Ros

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

La nova proposta escènica de Toni Jodar/ BdDansa_Explica Dansa, entre la conferència i l'acció ballada, ens parla de la història recent i les tendències actuals dels llenguatges de la dansa i el moviment. L'explicació passa pels referents de la dansa i dels moviments que han sacsejat els cossos al costat dels esde-

veniments que han modificat el nostre món. Un canvi de paradigma en què multitud de tendències contribueixen a la fusió i a l'experimentació de noves formes, així com a la relectura de les tradicions.

Una Conferència Ballada es proposa respondre a pregunta del públic: I des-

prés de Pina què? Com a continuació de la peça originària, *Toni Jodar explica Dansa Moderna i Contemporània*.

**DEL 27 AL 29 DE MAIG
A LES 20:30H, DG 18H
SALA PB
DURADA 60 MINUTS**

► Coproducció del Mercat de les Flors

Guió **Helena Tornero, Toni Jodar** / Dramatúrgia **Helena Tornero** / Suport posada en escena **Àlex Serrano, Helena Tornero** / Imatge **Àlex Serrano, Jordi Soler** / Llum **Llorenç Parra** / Investigació i elaboració de continguts **Bàrbara Raubert, Toni Jodar** / Equip comunicació **Gerard Ramon, Sara Peralta, Pol Angusto** / Suport a la gestió i coordinació **Marta Domènech** / Management internacional **Àlex Pujol - Tinglado** / Producció artística **Beatriu Daniel**

Coproducció Mercat de les Flors / **Amb el suport** Cultura Ajuntament de Mataró, L'Estruch Sabadell, Sismògraf Olot / **Amb la col·laboració** L'Animal a l'Esquina, El Graner Centre de Creació del Cos i el Moviment,

Centre National Danse París, Art-Club Shanghai, La Caldera Centre creació de Dansa, Paso a dos, Fabra i Coats Fàbrica de Creació de Barcelona / **Subvencionat per** Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona, INAEM / **Agraïments** Judit Bombardó, Ana Hopfer, Gala Jodar, Ana Teixidó, Anna Vallés, Marta Serrahima, Laura Kumin, Montse Otzet, Marc Artigau, Marc Olivé, Elena Carmona, Joan Anton Daniel, Esther Faig, Agneta Domínguez, Institut del Teatre, Anna Romaní, Sivgin Dal, Carmen Gómez, Albert Bassas, Sergio Pla Roig, Maria Ferrandiz Tarruell, Roberto Fratini, Boris Daussà-Pastor, Ruth Talavera, Clàudia Nogués, Agnès Muñoz, Ignasi Dalmases. I a totes les persones que formen part dels Centres de Creació on hem estat de Residència.

CONSORCI FORMAT PER

AMB EL SUPORT DE

PATROCINADOR

MITJANS COL·LABORADORS

COL·LABOREN

“ La dansa no és sols una activitat física: és un llenguatge artístic que allibera molts sentits per mitjà del cos. [...] Cal recórrer les trajectòries dels ballarins i els coreògrafs, per comprendre'n les obres; aprendre'n a diferenciar els elements fonamentals (quins sabers, sabors i històries) ”

Marcelle Bonjour

(Presidenta i fundadora de Danse au Coeur, França)

Una conferència de dansa és dansa? La pregunta és pertinent perquè, en la història de la dansa catalana, aquest conferenciant que es mou davant de tota mena d'auditoris com pocs conferenciant, tan flexible de cos (d'aptituds) com d'actitud, és una estranya singularitat. A Catalunya, Toni Jodar ha estat sempre un pioner. Ja ho era a l'Estudi Anna Maleras de finals dels anys seixanta com a ballarí de dansa jazz i de les primeres classes de *modern dance* (Graham i Limon, més tard Cunningham) i ho ha estat també al servei de companyies amb noms avui fonamentals dins la història de la dansa i l'avantguarda escènica autòctona. Posem-hi Cesc Gelabert, Àngels Margarit, Albert Vidal o Carles Santos, però també company de viatge de les paraules del poeta Joan Brossa o protagonista d'alguns fotogrames del cineasta Pere Portabella. Qui millor que ell, doncs, per fer-nos ara cinc cèntims sobre què es mou en la dansa actual?

El testimoni del mestre Toni Jodar és directe, sentit i viu, a estones divertit i tot, fruit sempre de l'experiència personal de quaranta i tants anys en moviment. No és fàcil de creure pel bé que es mou encara amb més de seixanta, i per com il·lustra les paraules amb un cos madur i savi que apunta els moviments amb l'efectivitat de fer-nos-els veure a l'aire, és a dir, de fer-nos-els imaginar de debò. Els té tan assimilats que el discurs llisca fluid i orgànic, il·lustratiu i clar. Jodar arriba als joves i al neòfit perquè és molt més real que cap professor limitat a la paraula o al suport de la imatge de vídeo, però també perquè és molt més clar i

apassionat que cap ballarí que cregui que n'hi ha prou a deixar sol l'espectador davant de les obres. Ell sempre ha estat algú que es pot confiar de tenir al costat quan faci falta, això és evident, i així mateix ho sentim ara en aquesta conferència ballada. ¿Voleu més confiança en un espectador actiu que la que mostra parlant de tu a tu als assistents, com a vells amics que podem gaudir del mateix que ell?

Com a ballarí, Jodar ha estat prou bo per arribar a ser mig invisible en escena, un simple suport del moviment o dels personatges d'altres creadors. I no és menys generós el paper central que ara ocupa de nou dins l'escenari. Reclama la nostra atenció tan sols per informar-nos bé, com l'amic que ens rep en una ciutat estranya que coneix millor que nosaltres per com hi ha viscut mitja vida. Quan ens explica així (de primera mà) què ha passat i passa en la dansa d'ara, la més actual, la dels darrers quaranta anys, ens informa, doncs, i també ens forma. Posa en forma el que sabem (ens muscula la mirada) quan organitza noms i estils en un mapa mínim, en una guia personalitzada que contribuirà en endavant a fer que ens atrevim a plantejar-nos excursions per compte propi. De la seva mà, l'espectador no sols ordena el que hi ha hagut al Mercat les darreres temporades (Toni Jodar i Beatriu Daniel són responsables de programes formatius com el de Mitja hora abans), sinó que sobretot aprenem a mirar amb molta més llibertat el que vindrà. I sense complexos. Som molt més lliures quan podem comparar. Quan triem podem triar.

Aquesta proposta és una continuació natural de la conferència ballada amb què Jodar ha resumit durant anys el pas de la dansa clàssica a la dansa moderna. De fet, els cinc primers minuts són un resum accelerat d'aquella altra conferència, un esbós ben perfilat de tot el que cal saber per decidir sobre què ens hem de plantejar noves preguntes. Com que la conferència d'aleshores acabava en el teatre dansa de Pina Bausch, la gent li demanava: “I després què? I ara què passa?” La resposta no és fàcil, quan pel camí la dansa fins i tot s'ha negat a si mateixa en la no-dansa o s'ha diversificat, despullat, revisat i fet híbrida. La nova conferència organitza els noms en quatre categories que apunten en aquesta direcció. I, així, la dansa d'ara es caracteritza per la seva performativitat essencial, per l'ús conscient i crític del nu, per la capacitat d'híbridació i per mil revisions i transversalitats. Per il·lustrar-ho, la conferència combina memòria en forma de paraula,

de moviment en temps present i d'imatge gravada en vídeo. Fins i tot rellegeix a la llum d'avui experiències mal rebudes per la crítica barcelonina als anys vuitanta, com la capacitat d'integració de la diferència que va tenir la companyia de Francesc Bravo, un precedent clar de dansa integrada. Jodar convida a obrir la perspectiva, a relacionar experiències i a compartir-les. No endebades ha explicat la dansa en instituts i centres cívics, en teatres i festivals, a comarques i al món (ha fet gires la Xina o a l'Àfrica i se l'ha programat com una obra més a Londres i a París). Aquest és un treball flexible que s'adapta als auditoris i integra els exemples que calguin en cada cas, per així aconseguir que tot sigui accessible i comprensible i familiar simplement perquè és com si ens hi haguéssim passat la vida, veient com s'hi arribava, com creixia i es desenvolupava. En art, quan hi ha convivència prèvia hi ha vivència sense excuses. El que un comprèn vivencialment, emocionalment el corprèn segur.

Aleshores, tornem-hi. *Una conferència ballada és dansa?* Doncs, sí. Perquè Jodar se'n hi despulla (mai ha estat tan ell com en aquest rol de mestre) i també perquè és performàtic, i perquè és híbrid, i perquè revisa tota la seva experiència ballada. El ball de les idees és dansa. La coreografia de la mirada dels espectadors és dansa. La dansa és més dansa que mai quan ens interpel·la.

Joaquim Noguero

Per saber-ne més:
mercatflors.cat/blog

